

Grundloven fastsætter, at der paa Finantsloven skal optages et Overlag over Statens Indtægter og Udgifter, og at ingen Udgift maa afholdes, som ikke har sin Gjæmme i Finantsloven. Dengang der første Gang blev Spørgsmaal om at anvende dette, var, da det første Finantslovnudkast forelaa for Rigsdagen. Der opstod da naturligvis strax det Spørgsmaal; om Staten da ikke havde andre Indtægter og Udgifter end dem, der fandtes opførte i dette Udcast, og derved kom naturligvis alle de Indtægter og Udgifter frem, som vi ved forskjellige Leiligheder have behandlet. Efter at have drøftet denne Sag i det da værende Finantsudvalg, kom man til følgende Erfkjendelse. Begrebet: Statens Indtægter og Statens Udgifter kan forstås paa to Maader, i en mere udvidet Forstand og i en mere indskrænket Forstand. Der er visse Indtægter og dertil hørende Udgifter, som beskrives i Statsloven, over hvilke Indtægter og Udgifter Staten har en Tilsynsret og en Bestemmelsesret, saaledes altsaa, at Statsmagten har Raadighed over disse Indtægters Fastsættelse og deres Anvendelse, men derimod ikke har optaget dem under sin umiddelbare Bestyrelse, saaledes som den gjør, naar den lader dem strømme ind i og gaa ud af Statskassen, og der gives andre Indtægter, som den derimod har taget under sin umiddelbare Bestyrelse; saaledes at disse Indtægter gaa ind i Statskassen og atter gaa ud af den. De første Indtægters Anvendelse styres ikke ved Finantsloven, men styres gennem særlige Love. Det var dette Resultat, som man kom til ved Forhandlingen af den første Finantslov. Altsaa ser at nævne store Poster, saasom Præstetienderne, Præstegaardenes Avling, Retsportlerne og en hel Række andre, om dem sagde man; at det ved særlige Love — naturligvis i Forbindelse med de sig dertil knyttende administrative Bestemmelser — er fastsat for det Første, af hvilken Art de skulle være, med hvilken Størrelse de skulle opkræves, og dernæst, hvorledes de skulle anvendes. Hvad der derimod ikke henhører under denne Kategori, kommer ind i Statskassen og gaar ud af Statskassen, og det er dette, som bevilges gennem de aarlige Finantslove. Dette

Synspunkt, som da blev grundlagt, er senere ufravigelig blevet fulgt uden nogensomhelst Indsigelse af nogen Rigsdag i alle disse Aar, og det har fundet en saadan stadig gjen- tagen Anvendelse, at der endog er et ikke ubetydeligt Antal af de allerfjæreste Lønningslove, som vi have vedtaget, hvorved den samme Grundsatning er gjort gjældende. Naar man saaledes f. Ex. vil tage Postvæsenets Lønningslov, saa er der jo ved denne Lov foruden Gage og Kontorhold tillagt Postimestrene visse visse Indtægter, som efter den Beskaffenhed, de have, ere ordnede dels ved Lønningsloven og dels ved den Lov om Postvæsenet, som vi iaar have vedtaget, men disse visse Indtægter ere aldrig forlangt optagne som Indtægt eller Udgift paa Finantsloven. Det samme gjælder om Lødbæsnets. Der er visse Indtægter udenfor Gage og Kontorhold, som ere tillagte Lødbæsnets Embedsmænd, dels ved Lønningsloven og dels ved tidligere Love eller administrative Bestemmelser. Disse Indtægter have været meddelte vedkommende Udvalg i Lønningsloven, der har taget dem i Betragtning f. Ex. ved Fastsættelsen af Kontorholds- godtgjørelser og ogsaa ved Fastsættelsen af Lønninger, men intetsteds er det blevet begjært, at disse Summer skulle optages paa Finantsloven. Det samme gjælder med Hensyn til visse Poster i Amtsforvalternes Lønningslov, og der findes kort sagt virkelige Indtægtsdele for en stor Mængde Embedsklasser, som ikke optages paa Finantsloven, naagtet Staten har Dispositionsret over dem, fordi de ikke ere bestemte til at skulle passere Statskassen, idet Lovene siger, at de skulle gaa ligefrem til Embedsmændene. Jeg vil nu tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvorfor jeg tror, at det er rigtigt, at det er saaledes, og jeg skal da sige, at det er, fordi vi ikke vilde kunne gjøre det anderledes undtagen enten ved at indføre en unyttig og i højeste Grad besværende administrativ Bidløftighed, eller ogsaa ved at krænke en af de første Grundsatninger i enhver ordnet Finantsbestyrelse, som er den, at der for enhver Sum, som er bevilget paa Finantsloven, skal aflægges regnskabsmæssig Rig- tighed igjennem Regnskabsbetjente, der staa under dertil hørende Love og Regler. Naar